

ROMANA

Andie Brock

Régi-új szerelmem

Raye Morgan

Együtt ezer veszélyben

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátvitelt vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Andrea Brock, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2026

A Romana 835. eredeti címe: *Reunited by the Greek's Vows*
(Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: *Deák B. Miklós*

© Helen Conrad, 2010 – Vinton Kiadó Kft., 2026

A Romana 836. eredeti címe: *Secret Prince, Instant Daddy* (Harlequin Mills & Boon, Romance)
Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2014)

• Magyarra fordította: *Szabó Júlia*

Nyomtatásban megjelent: *a ROMANA 835-836. számában, 2026*

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-615-108-155-6

A Romana a Vinton Kiadó Kft. időszaki kiadványa.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konzern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2026

- *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Szüret u. 15.
- *Felelős kiadó:* dr. Bayer József
- *Telefon:* +36-30-300-9899; *e-mail cím:* info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Andie Brock

Régi-új szerelmem

1. FEJEZET

Kate megdermedt. A palackból, amelyet éppen kinyitott, pezsgőt kellene kitöltenie.

Ó, ne! Összeszorította a szemét, és reménykedett, hogy valamilyen csoda folytán a férfi eltűnik. De nem. Amikor újra kinyitotta a szemét, még mindig ott volt. A sokk, amit a jelenléte okozott neki, megdermesztette.

Olyan volt, mintha lassított felvételen látná, amint a férfi hátradől, hogy valamit mondjon a pincérnőnek. Hihetetlenül jóképű volt a markáns vonásaival és az olívaszínű bőrével. Nikos Nikoladis! Az első szerelme. A volt vőlegénye. A férfi, aki összetörte a szívét...

– Hé, édesem, óvatosan azzal a pezsgővel! – Kate asztalánál egy vendég megfogta a kezét, amellyel a palackot tartotta. – Ha tudná, mennyibe kerül, talán tiszteletteljesebben bánná vele.

A többi férfi az asztalnál egyetértően vigyorgott. Kate kényszerítette magát, hogy bocsánatot kérjen, és merev mosollyal újra töltött. Nem tudta pontosan, mennyibe kerül egy palack, de nyilván túlárzott, és inkább ezeknek a férfiaknak a hiúságát hivatott kielégíteni, mint az ízlélőbimbóikat.

Pedig pontosan ezek miatt a fickók miatt volt itt. Miattuk dolgozott egy ügynökségnél, amely nagyvállalatok legfontosabb ügyfeleinek szervezett rendezvényekre specializálódott. Miattuk préselte bele magát a szűk fekete szoknyába, amely alig takarta a fenekét. Ha a legcsekélyebb esély is van rá, hogy meggyőzhet egy ilyen arrogáns idiótát, hogy fektessen be a gondokkal küzdő családi vállalkozásába, Kate megragadja a lehetőséget. Még akkor is, ha ehhez a pincérnőt kell játszania.

A nehéz idők elszánt cselekvést igényelnek. Kate pedig kétségbeesett volt. Már azelőtt is az volt, hogy megjelent volna az exvőlegénye.

Lehajtotta a fejét, hogy szőke haja függönyként essen az arcára. Titokban Nikos felé pillantott, és a szíve gyorsabban vert. Nikos egy nagy cég ügyvezetőjével beszélgetett, és úgy tűnt, nem vette észre őt. Szerencsére nem az egyik olyan asztalnál ült, amelyet neki osztottak ki.

Talán sikerül hátat fordítania neki, és észrevétlennek maradnia. Az új frizura segíteni fog ebben, mert a szőke fürtök nagyon elütnek a sima, gesztenyebarna hajától, amit Nikos látott.

Semmiképpen sem szabad pánikba esnie, ezért leküzdötte a menekülésvágyát. Az ügynökség jól fizetett, remény volt a bőkezű borraalóra, és Kate-nek bizony szüksége volt a pénzre.

Ma este több mint háromszáz vendég és legalább harminc pincérnő volt a teremben. Ha nem veszíti el a fejét, elkerülheti Nikost. Nem vágyott rá, hogy találkozzon vele, elvégre úgy nézett ki, mint egy olcsó kis nőcske.

Mit keres itt egyáltalán a férfi? Kate lesütött szemmel pillantott rá. Soha nem gondolta volna Nikosról, hogy olyan férfi, aki ilyen rendezvényekre jár – még ha jótékonysági estről van is szó. De azt sem gondolta volna, hogy olyan férfi, aki tönkretelheti az életét. Alapvetően fogalma sem volt, milyen ember Nikos valójában.

Az viszont nagyon is tudta, hogy annak idején a férfi összetörte a szívét. A gyönyörű görög Adonis, aki három évvel ezelőtt egy meleg nyári estén Kréta szigetén sétált vele a tengerparton, fogta a kezét, és megcsókolta a csillagok alatt. Olyan határtalan szerelmet ébresztett benne, amiről Kate azt hitte, hogy csak a könyvekben létezik.

Az a nyár volt élete legcsodálatosabb időszak. Az azt követő fájdalom viszont rosszabb volt, mint amit valaha is el tudott képzelni.

Kate távolról követte a felemelkedését. A gondtalan, laza fickó, akibe beleszeretett, szinte egyik napról a másikra milliárdos üzletember lett, míg az ő sorsa az ellenkező irányba fordult. Apja halála után a rossz döntések miatt a családja régóta működő édességgyára, a *Kandy Kate*, csődbe ment. De ő meg fogja menteni, ha addig él is! Végül is az apja örökségéről van szó, amely ráadásul az ő nevét viseli.

– Hé, bébi, meghalok a szomjúságtól!

Hangos nevetés rázta fel Kate-et a gondolataiból. Dolgoznia kell!

– Mozdítsd meg azt a csinos kis lábadat, és tölts még nekem!
– Igen, uram, természetesen. – Belül forrt a méregtől, miközben megkerülte az asztalt, ügyelve arra, hogy Nikosnak háttal maradjon.

– Mi a baj, édesem? Félsz tőlem? – A férfi a derekára tette a kezét. – Nem kell félned, én vagyok a legkedvesebb ember a világon. – Még nagyobb nevetés harsant. – Miért nem ülsz az ölembe? Megmutatom, milyen kedves tudok lenni.

Kate egy lépést hátrált, és szorosan megmarkolta a pezsgősüveg nyakát. Valójában szívesen fojtogatta volna a férfi nyakát, de be kellett érnie ezzel.

– Nem azért fizetnek, hogy leüljek – mondta, és összeszorította a fogát.

– Nem? Meg tudnám oldani, hogy megérje neked. Igaz, fiúk? – Hirtelen magához húzta a lány, úgy, hogy Kate elvesztette az egyensúlyát.

Megbotlott és ráesett a pasasra. Mielőtt észbe kaphatott volna, az már a térdére ültette. A lehelete alkoholszagú volt. Hányynom kell! – villant át a lány agyán, amikor megérezte a férfi erekcióját a lába között.

Semennyi pénz nem ér annyit, hogy úgy bánjanak veled, mint egy lotyóval!

Te jó ég, hol van az önbecsülésed? – kérdezte magától, és mély levegőt vett.

Nem csinálhatott jelenetet, nem vonhatta magára a figyelmet – Nikos közelében nem. Letette a palackot az asztalra, és fel akart állni.

– Ó, ne! – A férfi visszahúzta, és ő érezte a bűzös leheletét. – Most kezdtem jól érezni magam. Biztosan érzed...

A terem másik oldalán Nikos szeme összeszűkülte. Elfordult, hogy jobban láthassa a fiatal nőt. Valahonnan ismerősnek tűnt neki. Rajtakapta magát, hogy megbámulja, és a pulzusa felgyorsul. Az nem lehet... Vagy mégis?

Figyelte, ahogy a poharakat töltögette a már jócskán becsípelt goromba alakok poharát. Ilyen távolságból nem tudott sokat kivenni, főleg, hogy a lány háttal állt neki. A szőke fürtök arra utaltak, hogy téved. De hirtelen a nő felemelte a kezét, és meghúzta a fülcimpáját – öntudatlan gesztus, amely sebezhetőséget jelzett, és amelyet már százszor látott tőle.

Abban a pillanatban Nikos már biztos volt benne. Ő az! Kate O'Connor.

Hátradőlt, és várta, hogy a szívverése normalizálódjon. Pont itt kell felbukkannia? Majdnem úgy érezte, mintha ő idézte volna meg, hiszen az utóbbi időben nagyon sokat gondolt Kate-re.

Soha nem gondolta volna, hogy egy ilyen helyen találkozik Kate-tel, és főleg nem ilyen ruhában. Ő maga sem lett volna itt, ha egy üzleti partnere nem sürgeti, hogy vacsorázzanak együtt, és beszéljenek egy projektről.

Képtelen volt levenni a szemét Kate-ről, és látta, hogy egy fickó a derekára teszi a karját, és magához húzza. Öntudatlanul is ökölbe szorította a kezét. *Nyugodj meg!*

Nikos azt hitte, elégedettséget érez majd, látva, milyen mélyre süllyedt Kate. Furcsa módon azonban nem így volt. A nő bukása nem vigasztalta.

Pedig élvezni akarta ennek a megalázó jelenetnek minden percét, amikor azonban látta, hogy a nő a fickó ölébe pottyan, olyan érzése támadt, amelynek semmi köze nem volt az elégedettséghez. Színtiszta düh volt, olyan erős, hogy majd felőrölte.

Gyorsan kiitta a whiskypoharát. Kényszerítette magát, hogy nyugodt maradjon, bár az ösztönei azt súgták, hogy rángassa ki Kate-et a mocskos fickó öléből, és vigye ki a teremből.

Enyhén megremegett, annyira nehezen tudott uralkodni magán. Természetesen nem engedett az ösztöneinek, ahhoz túl okos volt. Azért jött ebbe a városba, hogy visszaszerezze a volt menyasszonyát, csak ő még nem tudja.

Kate a kis lakásába érve az ágyra vetette magát, és arcát a takaróba temette. Az egyik legszégyenletesebb este állt mögötte – és az utóbbi időben volt néhány ilyen.

A lakása olyan kicsi volt, hogy az első héten klausztofóbiás rohamai is voltak. Azóta már megszokta a szűköséget. A KK Towers legfelső emeletén lévő nagy penthouse-ra – a szülei luxuslakására – már nem gondolt gyakran.

Megnézte a tükörképét, és alig ismerte meg ezt az erősen sminkelt, szőke nőt. *Annál jobb. Ez nem én vagyok.*

Ez a nő csak egy eszköz, és Kate alig várta, hogy megszabaduljon tőle.

Egyik kezével levette a parókát a fejéről, és félredobta. Mielőtt újra a tükörbe nézett, megrázta a fejét, és az ujjával megborzolta rövid, sötét haját. Máris jobb. Alig egy éve vágatta le hosszú, gesztenyebarna haját, hogy komolyabbnak tűnjön.

A családi cég ugyan még az ő nevét viselte, de már nem az a vidám, pirosposzsgás lány volt a reklámokból, akinek a fonott copfjai és foghiányos mosolya segített eladni sokmilliónyi csokoládészeletet.

Most már felnőtt volt, és ügyvezetőként az ő feladata lett volna megmenteni a *Kandy Kate*-et: fenntartani a termelést, pénzt szerezni a beszállítóknak, és gondoskodni az alkalmazottakról, akik közül néhányan a cég alapítása óta ott dolgoztak, és szinte családtagokká váltak. Az apja iránti szeretetből a hűséges alkalmazottak a fizetéscsökkentést is elfogadták. Bízta abban, hogy Bernie O'Connor lánya visszavezeti a céget a siker útjára.

Kate számára egyértelmű volt, hogy nem fogja cserben hagyni ezeket az embereket. Valahogy meg kell mentenie a céget – de hogyan?

Levette a műszempillákat, megkönnyebbülten pislogott, majd nekilátott a sminkje eltávolításának. Pizkosnak érezte magát. Amikor a zuhany alá állt, még a forró víz sem tudta eltüntetni az elmúlt órák szennyét. Úgy tűnt, minden pórusába beleivódott.

Legalább végig kitartott, így megkapta a bérét. De ami még fontosabb: Nikos nem ismerte fel. Ezért is megérte az álcázás.

Ha Nikos felismerte volna, biztosan odament volna hozzá, és átható, ébenfekete szemével addig nézett volna rá, míg Kate el nem pirul a szégyentől. A férfi örült volna a bukásának.

És ő tényleg nagyot bukott. Apja halála után az anyjával átvették a cég vezetését. Fiona O'Connor kiszámíthatatlansága és Kate naivitása azonban a virágzó márkát a csőd szélére sodorta.

Kate túl későn vette észre, hogy az édesanyja túlterhelt. Abban a szilárd meggyőződésben, hogy mindent ő tud a legjobban, Fiona abszurd döntéseket hozott. Az általa kinevezett új pénzügyi igazgató néhány hónap múlva meglépett egy hatalmas összeggel, és a *Kandy Kate*-et katasztrofális pénzügyi helyzetbe sodorta.

Ez már majdnem három éve történt. Ma már Kate sokkal okosabb volt, de minden erőfeszítése, a hosszú munkaórák és a könyörgés a bankoknál meg a potenciális befektetőknél sem érte el a kívánt hatást.

A *Kandy Kate* még mindig nagy bajban volt. Ha nem történik valami csoda, nem tudja megmenteni a céget.

Természetesen a média kiaknázta a történetet. Luxus iránti vonzódásával Fiona mindig jó sztori volt a bulvársajtó számára. Kate, a márka arca még több figyelmet kapott. Egész életében paparazzók üldözték, hogy pár dollárt keressenek rajta.

Ezért olyan alkalmakkor, mint a mai is, álnéven, szőke parókában és vastag sminkben jelent meg.

Most lefeküdt az ágyra, és az álláig húzta a takarót. Ma a *Kandy Kate* részvényeinek árfolyama ugrásszerűen emelkedett. Erre csak egy magyarázat lehet: valaki ellenséges felvásárlást tervez. *Na ne!*

Valójában azt remélte, hogy a parti vendégei elárulják neki, ki állhat a felvásárlás mögött. Egyes vállalkozók szeretnek dicsekedni, és a pezsgő megoldja a nyelvüket. Sajnos inkább Kate fenekét simogatták, vagy a dekoltázsát bámulták, ahelyett hogy tőzsdei hírekkel látták volna el.

Kimerülten csukta be a szemét, és ráparancsolta magára, hogy aludjon. Ehelyett Nikos képe jelent meg előtte, olyan élesen, hogy egyszerűen nem tudta figyelmen kívül hagyni, és újra kinyitotta a szemét.

Még mindig sokkolta a viszontlátás. Amikor korábban felismerte Nikost, a három év, ami az utolsó találkozásuk óta eltelt, mintha elszállt volna. Egy pillantás a gyönyörű arcára, és a szakítás emlékei visszatértek. A veszekedés, a gyűlölködő, brutális szavak... Kate még pontosan emlékezett

mindenre.

Amikor Nikos elhagyta, Kate világa összeomlott. A reményei és az álmai törékeny alapokra épültek, naiv optimizmusra és meggondolatlan szerelemre. Kate olyan sötét mélységbe zuhant, hogy attól tartott, soha többé nem látja meg a napvilágot.

De valahogy sikerült talpra állnia és túlélnie.

Ő is hibás volt, mert megtagadta a családjá vagytonát és életmódját, és ezzel megtévesztette Nikost. Önzően viselkedett. De az eufória, hogy végre megszabadult a Kandy Kate bilincseitől, olyan felszabadító volt, hogy elhallgatott előle bizonyos információkat, hogy minél tovább élvezhesse a boldogságot.

Csak egy ideig akart Kate O'Connor lenni – egy átlagos családból származó fiatal nő, akinek óriási szerencséje volt, hogy a legcsodálatosabb férfiba szeretett bele.

Sajnos azonban nem beszélt a szüleinek Nikosról. Sem a viharos eljegyzésükről, sem arról, hogy minél hamarabb össze akarnak házasodni. Mert tudta, mi fog történni. Az anyja követelni fogja, hogy azonnal bontsák fel az eljegyzést, mert a lánya semmiképpen sem házasodhat össze egy görög semmirekellővel. Kate apja pedig, mint mindig, két tűz közé került volna.

Így hát a lány úgy döntött, hogy titokban tartja az eljegyzést. De amikor megérkezett hozzá a hír, hogy az apja súlyosan megbetegedett, a kis titka önálló életre kelt.

Vissza akart térni New Yorkba, és Nikos vele akart menni. Kate ezt nem engedhette, hiszen a szülei nem tudtak róla semmit. Nem kockáztathatta meg, hogy az apja állapota romlik miatta.

Ezért aztán ragaszkodott hozzá, hogy Nikos maradjon Kréta szigetén. Még jól emlékezett az arckifejezésére. Ott állt a napfényben, és meglepetten összehúzta sötét szemöldökét.

Akkor neki is majdnem megszakadt a szíve. Bár legszívesebben örökre ott maradt volna, a hátizsákját a vállára vetette, és sarkon fordult.

Másképp alakult volna minden, ha akkor őszintén beszél vele? Újra és újra átgondolta a helyzetet, de ez sem változtatott semmin.

Nikos sértődöttsége dühbe fordult, és sötét felhőként ereszkedett rájuk. A búcsúcsók, amit az arcára nyomott, csak még jobban hangsúlyozta a köztük lévő szakadékot.

Két héttel később Kate apja meghalt. A lány próbálta megszervezni a temetést, támogatni lelkileg labilis édesanyját, és feldolgozni a saját mély gyászát – és ekkor bukkant fel Nikos. Bejelentés nélkül, meghívás nélkül érkezett. Kate jobban vágyott rá, mint bárki másra. Bár a szíve nagyot dobbant, amikor meglátta, pánikba esett.

Nem mondta neki, hogy maradjon Kréta szigetén? Az érkezése csak bajt okozhat...

Nikos letette az utazótáskáját, és zavartan nézett körül a luxus penthouse-ban, mielőtt mereven megölelte Kate-et. Fiona pontosan ekkor lépett be, és tudni akarta, ki ő. Nikos részvétét fejezte ki neki, és bemutatkozott mint a lánya vőlegénye, mire Fiona felkiáltott, és remegő kézzel a torkához kapott.

Kate-nek nem volt más választása. Meg kellett nyugtatnia az anyját. Még akkor is, ha ezzel Nikost eltaszította magától.

Azon az utolsó estén – az apja temetése után – végleg összeomlott Kate törékeny világa.

Amikor a mélyponton volt, Nikos elutasította a magyarázatait, és olyan szavakkal illette, amelyeket soha nem tudott elfelejteni...

Összegömbölyödve feküdt, és arra gondolt, hogy nézett ki Nikos ma este. Rég eltűnt a laza srác a kifakult farmerben. Eltűntek a szélfúttá sötét, kócos fürtök is. Most rövidre vágatta a haját, és gondosan megfésülte. Szmokingjában egy gazdag férfi magabiztosságával mozgott, és olyan világfi arroganciáját sugározta, aki rövid idő alatt lett sikeres.

Az emlék fájdalmas szúrást okozott neki. Kate a párnába temette az arcát. Nikosnak lenne elég pénze és kapcsolatai ahhoz, hogy megmentse a cégüket, gondolta nem először. De ő semmiképpen sem kéri meg rá. Lehet, hogy már csak egy szikrányi büszkesége maradt, de nem áldozza fel érte. Inkább fagyjon be a pokol, mint hogy ő megalázkodjon előtte!

2. FEJEZET

Nikos az üvegezett felhőkarcolót nézte Manhattanben. Meglepte, hogy a *Kandy Kate* központja még mindig ott van. Információi szerint az összes iroda bérbe lett adva, bár az épület továbbra is KK Towers néven szerepelt.

Régen Bernie O'Connor volt a *Kandy Kate* birodalom sikerének szimbóluma. Nikos soha nem ismerte, de éles eszű vállalkozó lehetett – és ezt tisztelte benne. Ahhoz, hogy a *Kandy Kate*-et sikerre vezesse egy versenypiacon, intelligenciára és bátorságra volt szüksége.

Kár, hogy ezeket a tulajdonságokat Bernie nem alkalmazta a magánéletében, és egy nem túl okos nőt vett feleségül.

Fiona sznob volt. Nikos talán még el is tudta volna viselni, végül is az asszony épp akkor vesztette el a férjét, amikor ő találkozott vele. Még az ellenségességét is meg tudta volna bocsátani ilyen körülmények között. De Kate...

Nikos felszegte az állát, és átlépett a forgóajtón a fényárban úszó előcsarnokba. Milyen joggal kritizálja Bernie-t a párválasztása miatt, amikor ő is ugyanazt a hibát követte el?

A szerelem egy tornádó erejével csapott le rá. Egy pillanat alatt feladta a szigorú szabályt, hogy soha nem kötődik érzelmileg egy nőhöz. Teljesen elragadta ez a mindent elsöprő, emésztő érzés, amit szerelemnek neveznek, és nem tudott más tenni, mint követni a szívét.

Még soha nem találkozott ilyen gyönyörű, vidám, okos nővel, mint Kate. Együtt töltöttek egy menyei nyarat Agia Loukiában, a férfi szülővárosában. Azt hitte, ez a boldogság örökké tart. Amikor Kate igent mondott a házassági ajánlatára, az élete teljes lett.

Túl későn jött rá, hogy előbb-utóbb mindenkinek vissza kell térnie a fellegekbe a földre.

Fiona és Bernie O'Connor nem is tudtak róla. Ez volt az első csapás. Nem csoda, hogy Kate nem akarta magával vinni őt New Yorkba.

Eltűnt a melegszívű, szerető lány, akibe Kréta szigetén beleszeretett. Helyette egy olyan nő állt előtte, akit nem ismert, és aki alig mert a szemébe nézni.

A szakítás sokkal nehezebb és fájdalmasabb volt, mint Nikos képzelte. Rájönni, hogy Kate valójában mit gondol róla, olyan volt, mintha szíven szúrták volna. Még ma is így érezte.

De most már ideje kitörölnie ezt az emléket. A lapjára megfordult. És Nikos bosszút akart.

A portás megmutatta, melyik lift vezet a *Kandy Kate* megmaradt irodájához. Nem a fényűző lift a hall végén, hanem egy sokkal kisebb, régimódi, fémrácsos, aminek az ajtaját kézzel kellett becsukni. Lassan haladt lefelé az alagsorba.

Bejelentés nélkül érkezett, hogy Kate-nek ne legyen esélye elmenekülni, vagy kitalálni valami jó kis hazugságot. Tapasztalatai szerint a meglepetés ereje mindig hasznos támogató.

A *Kandy Kate* irodája egy hosszú folyosó végén volt. Nikos hangosan kopogott az ajtón, majd belépett.

A szoba kicsi, sötét és üres volt. Ablakok nem voltak. Egy villanykörte hideg fényt vetett a rendetlen íróasztalra és a két faszékra. Zizegés terelte a figyelmét egy másik szobára, amely alig volt nagyobb egy szekrénynél. Valaki egy kihúzott fiók előtt guggolt.

– Helló! – kiáltotta Nikos. – Kate O'Connort keresem.

Az alak megmerevedett. Aztán lassan felállt, és Nikos lélegzete elakadt.

A lány meg sem fordulva kihúzta a füléből a kis fülhallgatót és a zsebéből a zenét lejátszó mobiltelefont.

Akárcsak tegnap este, néhány másodpercbe telt, mire Nikos felismerte. Ha ez is álca, akkor nem volt elég jó.

Közelebb lépett, és az ajtókeretbe állt.

– Nos, megtaláltalak.

– Nikos!

A neve vádként hangzott a szájából. Amikor a lány végre felé fordult, nagy zöld szemében zavart látott. Az arcából kiment minden szín. Smink nem volt rajta, és feketébe öltözött. Sötét haja olyan rövid volt, hogy a frizura nem takarta el a fülét. Kate elegánsnak, finomnak, gyönyörűnek tűnt. Teljesen másnak, mint a tegnapi pincérnő a partin. Egyszerű ezüst fülbevaló volt az egyetlen ékszere.

A lány kerülte a tekintetét. Nikos látta, hogy kétségbeesetten igyekszik megőrizni a nyugalmát, és közömbösnek tűnni.

– Mit akarsz? – kérdezte halkán. – Miért vagy itt?

– Ez nem túl barátságos üdvözlés, Kate, pláne ennyi év után.

– Tőlem nem várj üdvözlést – válaszolta hidegen, és hátravetette a fejét.

Nikos megvárta, amíg Kate átpréseli magát az íróasztal mellett, és leült. Felvette a klasszikus fölényes pózát: kinyújtotta mindkét lábát, és keresztbe tette az egyik bokáját a másikon.

– Nos, Kate, hogy vagy?

A nő rámeredt.

– Ugye nem azért jöttél, hogy érdeklődj a hogylétemről? Még egyszer kérdezem: mit akarsz?

– Egy csésze kávé jólesne. Feketén kérem, egy cukorral, biztosan emlékszel.

A lány úgy döntött, hogy nem érdemes vitatkozni vele. Vonakodva letette a papírokat az asztalra, és a szoba sarkában álló kávéfőzőhöz ment. Nikos észrevette, hogy a keze remeg.

Kate adott neki egy csésze kávé.

– Ez az egyetlen helyiség a *Kandy Kate* birodalomban? – kérdezte a férfi könnyedén.

– Igen. – Kate leült, és a karját keresztbe fonta.

Nikos észrevette, hogy lefogyott. A gyapjúgarbó szorosan simult a testére, kiemelve a formáit. Elegánsnak és... szexinek tűnt.

– Ez az iroda teljesen elegendő.

– Abban biztos vagyok. Figyelembe véve a *Kandy Kate* jelenlegi helyzetét, a céget akár egy telefonfülkéből is lehetne vezetni. Mennyi hely kell ahhoz, hogy csődbe menjen valaki?

– A *Kandy Kate* nem fog csődbe menni! – A lány zöld szeme megvillant.

– Nem? – kérdezte ő szemérmetlenül nyugodtan. – Hát, én másról hallottam.

– Nos, az információd téves. – Kate elfordult tőle, így csak az arcát látta.

Nikos átkozta őt, amikor visszatért Kréta szigetére, miután a lány gyakorlatilag kidobta őt New Yorkból. Minden alkalommal, amikor csak rá gondolt, a vér gyorsabban és forróbban áramlott az ereiben. Az elmúlt három évben Kate miatt minden nő – legyen bármilyen vonzó és elbűvölő – kábé olyan szexinek tűnt, mint egy darab fa. Még az sem segített neki, ha berúgott. Akkor ugyanis legalább annyira gyűlölte magát, mint a volt menyasszonyát.

Megnézte a nő nemes profilját, és rájött, hogy az idő nem csökkentette, csak konzerválta a Kate iránti vágyát, ami most újra feléledt.

Kortyolt a kávéjából, és elfojtotta azokat a gondolatokat, amelyek kifejezetten nemkívánatos irányba vitték. Olyan irányba, amelynek semmi köze nem volt a kifinomult tervéhez. A céljára kell koncentrálnia!

– Akkor a *Kandy Kate* nincs bajban? Nem igaz, hogy zuhant az eladás, a beszállítók perrel fenyegetnek, a dolgozók nem kapnak fizetést? – Laza mozdulattal vett le néhány papírt az asztalról, átfutotta őket, majd visszatette. – Ezek csak hamis hírek?

– Igen. – Kate szépen összerakta a papírokat. – Mindenesetre erősen túlzottak – tette hozzá, anélkül hogy a látogatójára nézett volna.

– Tényleg? Akkor az sem számít, hogy a részvények zuhanórepülésbe kezdtek?

– Az árfolyamunk a napokban jelentősen emelkedett. A márka iránti bizalom növekszik.

– Tényleg? Vagy valaki ellenséges felvásárlást tervez...

Kate rágni kezdte az ajkát, ami azonnal felizgatta Nikost.

– Akárhogy is, ez nem a te dolgod. Azt akarom, hogy menj el. Most azonnal.

A nő felállt, és ki akarta nyitni neki az ajtót, de Nikos széles vállú testével elállta az útját, és így válaszolt: – Ebben tévedsz. Engem nagyon is érdekel. Pontosabban, hamarosan érdekelni fog.

A lány mozdulatlanul állt.